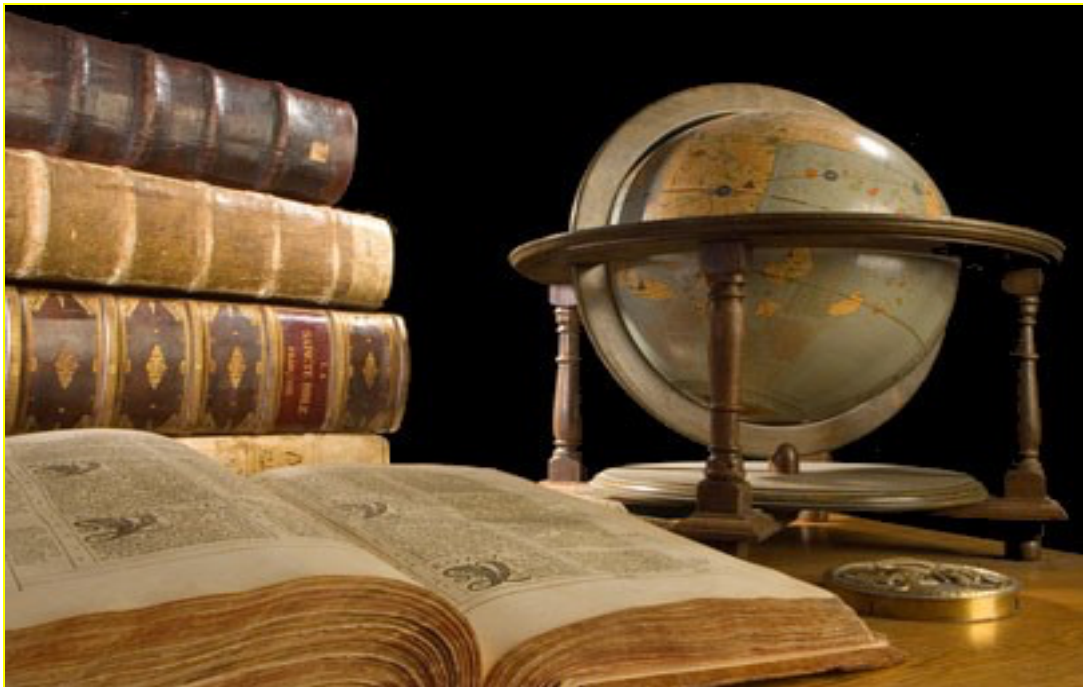

Міністерство освіти і науки України
Донецький національний університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського
Europejska Wyższa Szkoła Biznesu (Poznań, Polska)
Wyższa Szkoła Zarządzania Ochroną Pracy w
Katowicach (Katowice, Polska)
Wisdom University College (Tirana, Albania)

VI МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

СТРАТЕГІЇ ТА ІННОВАЦІЇ: АКТУАЛЬНІ УПРАВЛІНСЬКІ ПРАКТИКИ

23 квітня 2021 р.

м. Кривий Ріг

УДК 005.1(005.21+001.895)(043.2)

СТРАТЕГІЇ ТА ІННОВАЦІЇ: АКТУАЛЬНІ УПРАВЛІНСЬКІ ПРАКТИКИ: матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції (23 квітня 2021 року). – Кривий Ріг: Донецький національний університет економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського, 2021. 359 с. ISBN 978-966-385-366-6

Збірник розраховано на наукових та науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти і наукових установ, аспірантів і студентів, практичних працівників і широку читацьку аудиторію.

Голова оргкомітету конференції:

Чернега О.Б. – д.е.н., професор, в.о. ректора Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган- Барановського.

Члени оргкомітету конференції:

Никифоров Р.П. – к.т.н., доцент, перший проректор Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган- Барановського;

Кожухова Т.В. – д.е.н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи, міжнародних зв'язків та розвитку Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган- Барановського;

Бочарова Ю.Г. – д.е.н., доцент, завідувач кафедри економіки та міжнародних економічних відносин Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган- Барановського;

Горіна Г.О. – д.е.н., доцент, завідувач кафедри туризму та країнознавства Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган- Барановського;

Шендригоренко М.Т. – к.е.н., доцент, завідувач кафедри фінансів, обліку та оподаткування Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган- Барановського;

Іванова Н.С. – д.е.н., доцент, завідувач кафедри маркетингу, менеджменту та публічного адміністрування Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган- Барановського;

Остапенко С.А. – к.п.н., доцент, завідувач кафедри іноземної філології, українознавства та соціально-правових дисциплін Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган- Барановського;

Ніколайчук О.А. – к.е.н., доцент, завідувач кафедри технологій в ресторанному господарстві, готельно-ресторанної справи та підприємництва Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган- Барановського.

Координатор конференції:

Янковський В.А. – Голова Ради молодих вчених Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського.

Матеріали друкуються мовою оригіналу. Погляди, висловлені в публікаціях, є позицією авторів. Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції та їх наукові керівники.

ISBN 978-966-385-366-6

© ДонНУЕТ
імені Михайла Туган-Барановського, 2021
© Автори тез, 2021

E. Nibur, O.F. Fedorov	87
SPECIFICS OF TRANSLATION OF RESTAURANT BUSINESS TERMINOLOGY	
S. Ostapenko	90
STYLISTIC TRANSFORMATIONS APPLICATION IN THE PROCESS OF LITERARY TRANSLATION	
Пивоваров В.М.	92
ОЦІНКА ПОПУЛЯРНОСТІ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКО-ГУМАНІТАРНОГО ДИСКУРСУ ЗАСОБАМИ GOOGLE	
Рибалка Н.В.	94
ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ РОЗМОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	
Рибка Н.М., Рокитенко В.М.	97
МІРА ПОЗИТИВНОЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ – ВІДСУТНІСТЬ ЗВОРОТНЬОЇ	
Сапожникова В., Федорова О.Ф.	100
ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ДІАЛЕКТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	
Триндюк А. В.	102
ОСОБЛИВОСТІ КУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ПІД ЧАС ЕКСКУРСІЇ ДО МУЗЕЮ	
Н. Udovichenko, Y. Mysnik	104
THE STYLISTIC AND GENRE ORIGINALITY OF DAN BROWN'S NOVELS “ANGELS AND DEMONS” AND “THE DA VINCI CODE”	
Федорова О.Ф.	107
ПІДВИЩЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧА ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ОНЛАЙН-ІНСТРУМЕНТІВ	
СЕКЦІЯ 3	
СТРАТЕГІЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ МІКРО-, МЕЗО- ТА МАКРОРІВНІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	
Внукова Н.М., Шорех В.Д.	110
ПОТОЧНА ОЦІНКА РИЗИКОВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ФІНАНСОВИХ КОМПАНІЙ	
Галіч А.С.	112
ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ З ПРОГРАМОЮ PROJESTLIBRE ПРИ РОЗРОБЦІ ПРОЕКТУ МЕБЛЕВОГО ВИРОБНИЦТВА	
Городянська Л.В.	115
ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПОТЕНЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	
Доценко І.О.	118
ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ	
Слісєєв Є.Ю.	121
РОЗВИТОК ОНЛАЙН ОСВІТИ В СВІТІ	
О. Yeliseyeva, O. Kryzhanovska, P. Proshkina	124
ENVIRONMENTAL COSTS AS AN IMPORTANT ELEMENT OF THE INDUSTRIAL ENTERPRISES ACCOUNTING POLICY	
Слісєєва О.К., Овсяннікова Д.О.	127
ОЦІНЮВАННЯ РОБОТИ МАЛИХ ТА СЕРЕДНІХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ	

Городянська Л.В.,

к.е.н., доцент

кафедри фінансового забезпечення військ

Військового інституту КНУ імені Тараса Шевченка

ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПОТЕНЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

В умовах глобалізації, цифровізації та міжнародного розподілу праці Україна, на жаль, займає позицію сировинного додатку до розвинутих країн та постачальника дешевої робочої сили, що жорстко гальмує інноваційний розвиток в країні. Адаптація національної системи інноваційного розвитку до умов глобалізації має відбуватися з врахуванням пандемії та військових дій на сході України й вимагає об'єднання зусиль влади, бізнесу, науки та широкої громадськості щодо подолання зазначених негативних явищ. Стабілізація макроекономічної ситуації та відновлення економічного зростання в країні передбачає здійснення цілеспрямованих інноваційних заходів і створення об'єктивних умов реалізації структурних змін в економіці та техніко-технологічної модернізації виробництва. Інноваційний розвиток є визначальним фактором у забезпеченні зростання вітчизняної економіки. Це потребує системних змін у всіх ланках інноваційної системи – науці, освіті, винахідництві, підприємстві як взаємопов'язаних елементів системи. Для ефективного вирішення цієї проблеми необхідно виявити потенційні можливості суб'єктів підприємства, які лишаються вразливими до негативного впливу економічної кризи та не підготовленими до сприйняття сучасних досягнень науки й технологічних інновацій.

Метою дослідження є визначення перспектив й обґрунтування потенційних можливостей інноваційного розвитку підприємств України.

Пошук шляхів стимулювання інноваційного розвитку потребує структурної перебудови економіки на макрорівні й, зокрема, відтворення інтелектуального потенціалу персоналу на підприємствах України. Про потужний потенціал вітчизняної науки свідчить той факт, що українські вчені беруть активну участь у загальноєвропейському та світовому ринках наукових кадрів та користуються на ньому значним попитом. Проте висока мобільність наукових кадрів відбувається практично без участі держави. В зв'язку з цим назріває нагальна потреба у зміні негативних тенденцій, що склалися в науковій сфері, та спрямуванні державної політики на відтворення якості наукового інтелектуального потенціалу й максимального його залучення до розв'язання проблеми інноваційного розвитку економіки країни. Успішне просування України на шляху інноваційного розвитку економіки і суспільства, заснованого на знаннях, потребує підвищення ефективності використання інтелектуального потенціалу та посилення конкурентних переваг підприємства. Освіта відіграє надзвичайно важливу роль для вирішення проблеми інноваційного розвитку країни та для забезпечення процесу розвитку інноваційної діяльності підприємства. Вона є не лише підґрунтям створення нового знання, але й

конструктивною ланкою у системі трьох головних складових елементів інноваційної економіки: «наука – освіта – виробництво».

Аналіз досліджень вітчизняних і зарубіжних науковців (Д. Богиня, Г. Куліков, Д. Мак-Клелланд, А. Маслоу, М. Семікіна) дозволив виявити структуру інтересів суб'єктів інноваційної діяльності. Дослідження показало, що задоволення соціальних і духовних потреб людини не є основними мотивами інноваційної діяльності до того часу, доки не будуть задоволені матеріальні потреби на рівні, який відповідає стандарту якості життя творця інновацій, визначеного його соціальним статусом. Це дозволяє припустити, що еволюція мотивації інноваційної діяльності має відбуватись завдяки розширенню та збагаченню діапазону потреб, підвищення в їх структурі ролі потреб нематеріального характеру, суспільного визнання вагомості нових знань. Відзначаючи цінність теорій мотивації трудової діяльності, їх неможливо визнати досконалими та універсальними для створення механізму державного управління інноваційною діяльністю. Державне управління інноваційною діяльністю має бути зорієнтовано на комплексне стимулювання інноваційної праці та інтелектуального розвитку особистості. Разом з цим важливим є мотивування суб'єктів підприємництва до максимального залучення та реалізації творчого потенціалу творця інновацій, постійного відновлення рівня його знань. Результати інтелектуальної чи розумової праці висококваліфікованого персоналу є важливими для формування інтелектуального потенціалу України [1, с. 41-44]. На жаль, створення нових інноваційних розробок не завжди має позитивний результат їх впровадження у виробничий процес. Саме тому необхідно на макрорівні створити умови мотивації підприємств для впровадження ними нових видів продукції й технологій у виробничий процес з метою отримання додаткового прибутку.

Відновлення рівня інтелектуального потенціалу персоналу суб'єктів підприємництва вимагає значних трудовитрат. Дослідження показало [1, с. 213-215], що процес навчання й перенавчання поділяють на професійне вдосконалення (внутрішня підготовка) та на професійне навчання (зовнішня підготовка). Відтворення якостей працівника за обраним напрямом є досить важливим питанням управління можливостями забезпечення інноваційного розвитку підприємства. Тому на макрорівні важливими є інвестиції інтелектуальні, які за економічною суттю є вкладанням коштів у підготовку фахівців, наукові розробки, патенти, ліцензії, ноу-хау, запозичення досвіду [2, с. 185]. Такі інвестиції є однією з форм реального інвестування, що здійснюється з метою реалізації технологічних інновацій у практичну діяльність підприємства та реалізуються шляхом придбання готової науково-технічної продукції та/або розробки нової науково-технічної продукції. Дійсно, успіх господарської діяльності підприємства залежить від уміння його трудового колективу працювати над розширенням ринків збуту та впровадженням інновацій. Це потребує розвитку професійних навичок та фахових компетенції людини. Дослідження [1, с. 20-26] показало, що інноваційний розвиток підприємств залежить не лише від якості інтелектуального потенціалу персоналу, а й від стану таких ключових видів економічних ресурсів, як об'єкти необоротних

матеріальних й нематеріальних ресурсів, які здатні до відтворення. Вважаємо, що до основних потенційних можливостей перспективного розвитку підприємств належать:

- переорієнтація системи продукування інновацій на попит споживачів;
- розширення ринків збуту, залучення нових клієнтів і покращення умов договірних зобов'язань для клієнтів;
- збереження та захист бази даних клієнтів і постачальників, яка є важливим елементом системи управління підприємством;
- зміна світогляду висококваліфікованих фахівців, які працюють у різних відділах підприємства щодо впровадження інноваційних ідей;
- відтворення якісного рівня персоналу шляхом навчання (освіта) та перенавчання (підготовка і перепідготовка);
- відтворення якості об'єктів необоротних матеріальних й нематеріальних ресурсів, які здатні до відтворення;
- дотримання персоналом вимог кібербезпеки підприємства, володіння навичками безпечного використання цифрових технологій та ін.

На інноваційний розвиток підприємств впливають соціальні та політичні процеси, які пронизують усі рівні від мікро- до макрорівня економічної системи й передбачають:

1. створення умов стимулювання підприємств для впровадження ними нових видів продукції й технологій у виробничий процес;
2. відтворення кадрового потенціалу наукової сфери;
3. створення привабливих умов для творців інновацій;
4. застосування системного підходу до управління кадровим забезпеченням інноваційного розвитку та інформатизації суспільства, тощо.

Висновки. У статті в межах поставленої мети визначено перспективи й обґрунтовані потенційні можливості інноваційного розвитку підприємств на тлі соціально-економічних проблем сучасності. Основним підґрунтям такого розвитку може бути зміцнення ролі держави у стимулюванні й регулюванні економічного розвитку підприємств, інноваційне відтворення економічних ресурсів підприємства та пов'язане із розвитком професійних трудових навичок творців інновацій – відтворення інтелектуального потенціалу персоналу.

Перспективами подальших досліджень є пошук можливостей економічного стимулювання інноваційної діяльності підприємств за напрямками: кредитне стимулювання, податкове стимулювання, впровадження ліберальної системи амортизації, а також підтримка нових організаційних форм економічного розвитку підприємств.

Література:

1. Городянська Л.В. Відтворювані економічні ресурси: теорія та методологія обліку і аналізу : монографія. Київ : КНЕУ, 2013. 259 с.
2. Україна 2030Е – країна з розвинутою цифровою економікою. Український Інститут майбутнього. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z->

rozvintoyu-cifrovoyu-ekonomikoju.html (дата звернення: 19.04.2021).

Доценко І.О.,

к.е.н, доцент,

доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Хмельницького національного університету

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

В сучасних умовах господарювання, будь-які аспекти банківської діяльності є сферою впровадження інновацій. Банківська установа, буде конкурентною на ринку банківських послуг, за умови впровадження нових банківських продуктів та послуг, фінансових інструментів та технологій обслуговування, використання інноваційних каналів збуту та новітніх методів реклами. Необхідно зазначити, що сфера банківської діяльності нерозривно пов'язана з автоматизацією, застосуванням новітніх технічних засобів і передових банківських технологій по просуванню на ринок банківських продуктів і послуг, а також з пошуком інструментів, що підвищують привабливість банківських послуг, чому сприяють інновації.

Банківські інновації – це сукупність і результат певних дій щодо впровадження новацій, направлених на підвищення ефективності діяльності банку і кращого задоволення потреб його клієнтів. При цьому метою здійснення інноваційної діяльності можна вважати загальну гармонізацію інтересів банку, споживачів банківських послуг і суспільства у цілому в рамках створення продуктів і послуг з цінністю і якістю вищою, ніж у конкурентів [1].

На сьогодні процесу запровадження інноваційних технологій в банківську діяльність обмежують такі фактори, які породжені загальними закономірностями розвитку фінансового ринку, такі як: змінність цін, які спостерігаються у більшості сегментів ринку; недостатність інформаційної обізнаності; збільшується вартість інноваційних рішень; недовіра клієнтів до інновацій; неозначений строк запровадження інновацій; податкові різності; збільшується рівень ризиків; низький рівень розвитку інноваційної інфраструктури; низький ступінь розвитку правового регламенту та фінансового права та ін. [3].

Як зазначає Козьменко С. М., Васильєва Т. А., Леонов С. В., що на сьогодні найбільшого поширення в банках набули такі види інноваційних змін [2]:

– зміна структури та вигляду банківської установи: багатоканальна діяльність з поєднанням нових і традиційних технологій та інструментів, самообслуговування, дистанційне обслуговування, телефонні центри;

– віртуальні банківські та фінансові технології: управління банківськими рахунками, готівкові розрахунки, електронний підпис, укладання договорів;

– комплексне використання нових інформаційних та комунікаційних технологій для електронного та змішаного (традиційного і нового) маркетингу;

Наукове видання

**VI МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
«СТРАТЕГІЇ ТА ІННОВАЦІЇ: АКТУАЛЬНІ
УПРАВЛІНСЬКІ ПРАКТИКИ»**

(Збірник тез доповідей)

Формат 60×84/8. Ум. др. арк. 21,5.

Донецький національний університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського
50042, Дніпропетровська обл.,
м. Кривий Ріг, вул. Курчатова, 13.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 4929 від 07.07.2015 р